

Efter sorg wij
hafwe frögð, Gud
skee låf i himmels
högd, då
handelsmannen h...

Wång, Johannes Petri

1700-1829 81 Cbza Fol. 1717
Grill o. Roselia

National Library
of Sweden

Efter sorg wij hafwe frögd /
 Gud skee låf i himmels högd /

Di

HandelsMannen

Högwålachadt

**ABRAHAM
 GRILL,**

Med

Hygd · Edle Kungfru

**CATHARINA
 ROSELIA,**

Ette Börnöjeligit Ahtenskap ingief i STOCKHOLM,
 den 17. Sept. 1717.

Stref med fågnad

JOH. P. WÅNG.

SENEHOM /

Erpctt HENR. C. MERCKELL, Kongl. Woltr. vthi Stor-Furstendömet, Finland.

Et det onda som os händer
Kommer säkert af Gud; händer /
Swilken efter sitt behag
Understundom surt inskäncker /
Och det geer / som hiertat kräncker /
Seen man hast sin Glädie-Dag.
At wät Gud sä handla plär /
Det os tiden daglig lär.

Solen uppå Himlen wijda
Esomostast måste ljuda
Brist uppå sitt litisa skeen /
Enär målnen sig uthbreda /
Och des strålar tjuöt ofreda
Då stragt märckes mycket meen.
Glädie-Solen äfwen sä
Lius i mörcker wärja mä.

Doch som Solen ej förblifwer
I sitt mörcker / men förr gifwer
Lius / än man förmodat har;
Så och Gud igen årsätter
Wära förra ångslans nätter
Med förnögda Glädie-Da'ar.
Gamla onda borto är /
Som en tijd os warit när.

Låt så wara; Guds wilja
Är Föräldrar tjugigt skilja
Ifrån Barnen / hwilket kan
Många styng i hiertat gifwa;
Han doch plår så märket drifwa/
Andra sig dem taga an/
Så at egen Moor och Fahr/
De ej sakna många daår.

* * *

Låt så wara; det en Fader/
Barnen / som sig gjorde gläder /
Döden lemna skal til roof;
Gud wil andra Barn gifwa /
Som Föräldrars tröst må blifwa /
Hwar på Job försporde proof /
Hwilken annars dubbelt fick
För det honom öfvergick.

* * *

Låt så wara; Mannen mista
Skal sin Hustru / då och brista
Måste Hiertebandet af;
Gud han låter Mannen winna
Sig igen en annan Dwinna
Som Gud fruchtat och är kraf.
Hiertat glömmet bort sitt wee /
Munn och ögon gladligt lee.

* * *

Ja i all ting Gud så lagat
At han efter mörka dagar
Låter Frögde-Ljus upgå;
Så at redo til at siunga
Detta prjus / är dheras tunga
Som i nåd hoos honom stå:
Efter sorg wij hafwe frögd /
Gud skee luf i himmels högd.

Wär

Ko
Vår Herr Brudgutt med sijn wisa
Och sin Gud kan rättlig prisa.

Sorg wist honom öfvergådt:
Ja/ hwad sorg är twenne wänner
Mista/ den i sanning känner/
Som den kalcken dricka sådt?
Dubbel sorg gör dubbla såår/
Och uthpräskar mången tår.

* * *

Men så får nu sorgen lösja/
Då Gud welat honom wisa
Uth en Jungfru; på alt sätt
Som har förmån/ är af dygder
Rijf/ berömd för Dwinno-sögder/
Lärt och Gud at fruchta rätt.
Det wist är en hiertans frögd/
Gud skee läs i himmels högd.

* * *

Jungfru Bruden och det samma
Göra skal med hiertans gamman/
Tacka Gud som är så mill.
Nyliq sorg hon måste smaka;
Men nu giff en Man til Waka/
Hwilken heder kommer til.
Är ej detta hiertans frögd?
Gud skee läs i himmels högd.

* * *

Gud skee läs som så uprättar/
Som så nådigt sorgen lättar/
Läter Ahtastånd och groo.
Man och göre wähl förnögd
Deße Swå med alt som frögda
Man/ och geer wålsignad roo/
Bils när honom ewig frögd
De såå uthi himmels högd!!!

